

ΕΚΛΕΚΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ JEAN FAYARD

ΤΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ

ΛΗΘΕΙΑ λοιπόν βρήκες τόσο καλή θέσι :

—Ναί, αύριο με παρουσιάζουν στον διευθυντή. 'Η δουλειά φαίνεται τελειωμένη.

—Και τί μισθό θάχης ;
—Δυσόμνη χιλιάδες τόν μήνα, ά αρχή, μά γρήγορα θάχω αύξηση, ά φέλι με παίρνει ο διευθυντής της 'Εταιρείας γραμματέα του.

—Νά τυχ η μά φορά !
—Δέν βριοικεις πώς ήταν καιρός πειά ; Πώς έπρεπε νάρθη κι ' η σείρα μου ;

'Ο φίλος σωπαίνει, μά από τ' όφους του μπορεί κανείς νά καταλάβη ότι μά έλαφριά δόσις ζηλοτυπίας

του σφίγγει την καρδιά. 'Αλλά έπειδή κατά βάθος έχει καλή καρδιά, δέν άργεί νά σκεφθ' ότι πράγματι ήταν καιρός πειά και για τό δυστυχισμένο τό φίλο του νά γνωρισθ' με την τύχη, πού ώς τώρα δέν τόν είχε κα τόσο εύνοησι. Είν ' η άλήθεια πως σέ π'ό παλαιά χρόνια ή τύχη του είχε άρκετά χαμογελάσει, μά δλ' αύτά ήταν περασμένα και ξεχασμένα πλέον.

Τό πρώτο χαμόγελο της τύχης του παρουσιάστηκε με τη μορφή του έρωτος : Είχε άγαπήσει την ώμορφη 'Αντουανέττα, την είχε γνωρίσει στό τένικς και ποτέ δέν είχε φαντασθ' πως με τόση εύκολία θ' άνταποκρινόταν στό αίσημά του. Παντρεύτηκαν κατόπιν χωρίς την παραμικρή δυσκολία και ή ζωή άπλώνοταν μπροστά τους ρόδινη.

Τό δεύτερο χαμόγελο της τύχης ήταν μά κληρονομία ένός μακρινού θείου. Κάτι πού δέν τό περιμένα βέλολου και πού τους χάρισε μά ζωή άνετη, π'ό άνετη άπ' 'β,τι την είχαν όνειρευθ'.

Και έπειδή τά καλά όπως και τά κακά τριτάνουν πάντοτε, προσέφεραν σέ λίγο μά θέσι στον Ροζέ, σέ μά μεγάλη 'Εταιρεία, κάτι σχετικό δηλαδή μ' αύτό πού του πρότειναν και τόρα.

'Ηταν ή 25η του μηνός και έπρόκειτο την πρώτη του έπομένη νά αναλάβη ύπηρεσία.

'Η τύχη όμως θέλησε τά τρία αύτά εύτυχισμένα γεγονότα νά καταλήξουν σέ μά άνεπανόρθωτη άτυχία. 'Ο Ροζέ θέλησε νά γιωρτάση με την γυναικά του τό τρίτο αύτό χαμόγελο της τύχης.

—Πριν αναλάβω ύπηρεσία, άγάπη μου, της είπε, θά κάνουμε ένα μικρό ταξειδάκι!

Και με τά χρήματα πού του είχε δώσει τό όπ' αριθμόν δύο χαμόγελο της τύχης, άγόρασε ένα μικρό αυτοκίνητο χάριν της άγαπημένης του γυναικάς, πού ήταν τό χαμόγελο ύπ' αριθμόν ένα.

Την ίδια μέρα όμως, σέ κάποιο σταυροδρόμι, έν' άλλο αυτοκίνητο ξεπρόβαλε μπροστά στό δικό τους, και σέ διάστημα ένός δευτερολέπτου, ή τύχη έπαψε νά τους χαμογελά. 'Η σύγκρουσις ύπήρξε τραματική!..

Τό αυτοκίνητο του Ροζέ άναποδολού γινόριζε τόρα πολύ καλά ότι εκείνη, μόλις θά μάθαινε ότι ο γεροντάκος αυτός ήταν ο άνθρωπος πού την συγκίνησε τόσο, δέν θα μπορούσε νά συγκρατήση ένα κίνημα όδυνήρας καταπλήξεως.

Και ο Μωδάξ ήθελε ν' αποφυγή την ταπεινώσι αυτήν..

Γιά μιάν άκόμα φορά, ο μυθιστοριογράφος γύρισε πίσω τό κεφάλι του..

Και είδε τη νεαρή γυναικά νά στέκεται άκόμα στην ίδια θέσι και νά περιμένη. Την κύτταξε άγόρτανα, με πάθος και άπελπισία, για ν' άποτυπώση βαθειά στη μνήμη του τά ώρασι χαρακτηριστικά της, και έφυγε από τό πάρκο με σκυφτό κεφάλι, πογαμιατικά «γεροντάκος» τη φορά αύτή!..

Αύτη σάθηκε ή τελευταία έρωτική περιπέτεια του Μωδάξ, τοφ ψάλτου της άγάτης... EDMOND JALOUX

γύρισε, ο Ροζέ πληγώθηκε βαρεία και ή 'Αντουανέττα.. ή 'Αντουανέττα σκοτώθηκε!..

'Όταν έπειτα από τέσσερες μήνες βρήκε ο Ροζέ από τό νοσοκομείο είχε πειά γάσει τη θέσι πού του είχαν ύποσπεθ', και ή κληρονομία πού του είχε άφήσει ο θεος του δέν άργησε νά φαγηθ', έτσι καθώς ήταν χωρίς δουλειά τόρα ο Ροζέ.

Πέρασαν άκόμα τέσσερα δλόκληρα χρόνια..

Κι' άλήθεια, ήταν καιρός πειά νά του ξαναχαμογελάση ή τύχη. Και νά πού του πρόσφεραν πάλιν θέσι σέ μά 'Εταιρεία..

Την έπομένη ο Ροζέ έπήγε νά γνωρισθ' τό διευθυντή του.

'Η ύποδοχή ύπήρξε πολύ θερμή.

—Σείς είσθε ο νέος, για τόν όποιον μου είπαν τόσα καλά ; τόν ρώτησε ο διευθυντής της 'Εταιρείας. Καθήστε, καθήστε, νά μιλήσουμε για την έργασια πού σκοπεύω νά σας άναθέσω

Και άφου έμίλησαν και συζήτησαν για διάφορα ύπηρεσιακά ζητήματα, ο διευθυντής τόν ρώτησε :

—'Αλήθεια, και τόνομά σας ;
—Ροζέ Φεριτά, κύριε διευθυντά.

Τό μολύβι πού κρατούσε ο διευθυντής στά χέρια του έπεσε πάνω στό γραφείο του γύρισε και κύτταξε έντατικά τό Ροζέ, λίγα δευτερολέπτα πού φάνηκαν στό νέο αύδωνε. Τέλος τόν ρώτησε με φωνή άλλοιωμένη :

—'Εδώ και μερικά χρόνια... ή γυνίκα σας σκοτώθηκε σ' ένα αυτοκίνητοκό δυστύχημα!..

'Ο Ροζέ έγινε κατάχλωμος. Τώρα μόνον θυμάται πώς ο διευθυντής λέγεται Ντουμά, και πώς ο άνθρωπος πού προκάλεσε τό δυστύχημα λεγόταν Ντουμά... Είνε ένα τόσο κοινό όνομα στην Γαλλία τό όνομα αυτό!... Πού νά φαντασθ' τί συνέβαινε ο Ροζέ ;..

Αυτό ήταν όμως! Πάει ή τύχη κι' αύτή τη φορά!... Πώς ήταν δυνατόν ο άνθρώπος αυτός νά βέληπ τό Ροζέ κάθε μέρα μπροστά του, και νά του θυμίζ' τό τρομερό δυστύχημα πού είχε προκαλέσει!..

Τό καπέλο του Ροζέ του ξεγλυστρά από τά χέρια του.. Σκύδει, τό σηκώνει κι' άντικριύοντας πάλι τό διευθυντή, τοφ άπαντά :

—'Όχι, κύριε Ντουμά, τό δυστύχημα αυτό είχε συμβη σέ κάποιον μακρινό μου ξάδελφο..

Συγχρόνως ψιθύρισε ύπόκαφα :

—Συγχώρεσε με, 'Αντουανέττα!... Συγχώρεσε με!.. Πρέπει νά ζήση κανείς!..

'Ετσι ο Ροζέ διαωρίσθηκε.

Μά από την ήμέρα αύτή νομίζει πως είνε κι' αυτός συνένοχος για τό θάνατο της 'Αντουανέττας.

Και συχνά, σκυμμένος πάνω στό γραφείο του, δακρύζει κι' άναστενάει πικρά στην άνάμνησι 'Εκείνης... 'Εκείνης πού δέν θα την ξεχάση ποτέ, της άδικοχαμένης, της πολυταρουμενής κι' άληθινής!..

Κι' όμως είπε μέμματα άπαρηθήκε την 'Αντουανέττα του, χάριν του φαιμού του!..

Πόσο τόν βασανίζει ή σκέψις αύτή!..

Πόσο τόν πικραίνει!..

Και τά δάκρυά του μουσκεύουν τά μάτια του κι' ή καρδιά του χτυπάει νονεμένα!..

JEAN FAYARD

ΜΕΛΟ ΛΟΓΙΑ
ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Τό τρίξιμο τών καινούργιων παπουτσιών, καταπνέει συχνά άληθινό μαρτύριο για τούς έκνευρισμένους. Για νά ξελαϊφθ' έντελώς τό δυσάρεστο—και για σ'ας και για τούς άλλους—γεγονός, έφαρμόζετε την έξής μέθοδο : Πρώτα, βρέχετε καλά τη «σόλα» τών παπουτσιών με ζεστό νερό. 'Επειτα κι' ένδο άκόμη είνε ύγρη, την άλείφετε ή με λάδι, ή με βούτυρο, ή με ψαρόλαδο, και την άφήνετε νά στεγνώσει σέ εόδερπο άλλω σκερό μέρος. 'Όχι μόνον τό τρίξιμο πάει έντελώς, αλλά και ή «σόλα» γίνεται δυό φορές π'ό στερεά από πριν.

